

på Markedsudvalgets dagsorden. I forbindelse med det halvårslige formandskifte i Rådet skal Markedsudvalget på sin dagsorden have et fast punkt om eventuel afholdelse af høringer.

6. EF-debatter i Folketinget

De eksisterende muligheder for EF-debatter i Folketinget bevares uændret. Markedsudvalget kan herudover tage initiativ til debatter om emner af bredere interesse.

Flertallet, der kan tilslutte sig ovenstående forslag til ændringer i Folketingets behandling af EF-anliggender, indstiller herefter lovforslagene til *vedtagelse uændret*.

Et *mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) kan tilslutte sig forslagene til ændringer i Folketingets behandling af EF-anliggender med undtagelse af den under punkt 2 nævnte oprettelse af et EF-råd, idet mindretallet ikke kan se nytten/brugen af dette EF-råd som andet end en bekvem og udgiftskrævende syltekrukke.

Mindretallet indstiller det under I anførte lovforslag til *forkastelse* ved 3. behandling. De under II og III anførte lovforslag, hvortil mindretallet har stillet ændringsforslag, indstilles ligeledes til *forkastelse*, idet Fremskridtspartiet accepterer udfaldet af den bindende folkeafstemning den 2. juni 1992, hvor et flertal af den danske befolkning sagde nej til Unionen.

Der er med konklusionerne fra Edinburgh-topmødet ikke skabt et nyt grundlag, der på nogen måde ændrer ved resultatet af den danske folkeafstemning den 2. juni 1992 om Danmarks tiltrædelse af Maastricht-Traktaten.

Fremskridtspartiet har altid ønsket private initiativer frem for offentlige, derfor er Fremskridtspartiet tilhænger af fri markedsøkonomi. Med den baggrund noterede Fremskridtspartiet med tilfredshed, at EF blev etableret, og at der skete en dansk tilslutning til dette med henblik på at skabe et europæisk frihandelsområde.

Fremskridtspartiet har således altid været tilhænger af, at Danmark er medlem af EF. Fremskridtspartiet har altid støttet EF's princip om de fire friheder: fri bevægelighed for personer, varer, tjenesteydelser og kapital.

Da Den Fælles Europæiske Akt (EF-pakken) i 1986 blev fremlagt til folkeafstemning, anbefalede Fremskridtspartiet vælgerne at

stemme ja, idet det indre marked ville styrke vilkårene for fri markedsøkonomi i EF-landene.

Fremskridtspartiet er således tilhænger af EF og tilhænger af det indre marked i EF.

Den 4. oktober 1990 – før vedtagelsen af det memorandum, der blev grundlaget for regeringens forhandlingsmandat i Maastricht-forhandlingerne – forelagde Fremskridtspartiet for Markedsudvalget et udkast til et dansk memorandum i forbindelse med regeringskonferencerne om EF-unionen.

Regeringens memorandum vedrørende politisk samt økonomisk og monetær union blev vedtaget den 4. oktober 1990.

I Fremskridtspartiets udkast tog partiet en række reservationer over for en eventuel politisk EF-union. Fremskridtspartiet havde reservationer over for den sociale dimension, over for en styrkelse af EF-Parlamentet, over for ØMU'ens tredje fase, over for etablering af regionsudvalg, over for skattekontrol, over for fælles europæisk kulturpolitik og over for en fælles europæisk udenrigspolitik.

Fremskridtspartiet er således på en lang række afgørende områder uenig i indholdet af det memorandum, der var regeringens forhandlingsgrundlag i Maastricht. Fremskridtspartiet ønsker heller ikke, at miljøpolitikken skal udbygges til at dække selv de mindste detaljer. I dag kan man se forslag om forbud mod akvarier på over 200 liter for at sikre imod vandspild; et godt eksempel på latterlig detaljestyling fra bureaukratisk side.

EF's miljøpolitik bør kun dreje sig om de overordnede forureningsproblemer, da røg, støj og møg ikke kender til grænser, og som sådan skal placeringen være i Fællesskabets politik.

Fremskridtspartiet var også uenig med regeringen om dennes ønske om den sociale dimension, der skal skabe mulighed for, at EF kan vedtage sociale programmer, der gælder for alle EF-lande.

Den sociale dimension, som regeringen præsenterede i sit memorandum, er direkte socialistisk. Heri bruges socialistisk terminologi som arbejdstagernes grundlæggende arbejdsmarkeds-mæssige og sociale rettigheder. Man taler om en reorganisering af den sociale dialog, og under det påskud taler man om obligatorisk overskudsdeling og medarbejderaktier. Dette